

Albergínia l·listada de Gandia

Solanum melongena L.

Solanàcies

Informació general i cultural

De les solanàcies plantades als horts, les albergínies són les més amants de la calor, més que la tomaca, el pebre i la creïlla. Introduïdes pels àrabs des de l'Índia, les albergínies estan dissenyades per a créixer en ple estiu i a ple sol. La varietat l·listada de Gandia és la clàssica entre les clàssiques per tot el món coneguda. Aquesta varietat, que era la més utilitzada pels agricultors per ser la més adaptada a la zona, estava lligada a l'important mercat de verdures de Gandia, on el comerç de l'albergínia va ser de gran rellevància fins a la dècada dels 60.

Informació agronòmica

Són plantes potents, de fulles grans, de vora ondulada i moltes vegades amb punxes als nervis de la fulla i als calzes de les flors. La soca és dura i les arrels són fortes i fondes per buscar l'aigua i aprofitar-la bé, de la qual l'albergínia és molt exigent, especialment quan creixen els fruits. El fruit es cull jove, quan té el color brillant i la pell polida. Es deu repassar la collita cada 3 o 4 dies, ja que no paren de produir. Quan el fruit ha perdut la brillantor, ja està passat per a mercat.

Informació organolèptica i nutricional

En algunes varietats la carn del fruit pica, però les nostres varietats cultivades piquen molt poc o gens. És una albergínia molt apta per a torrar, fregir o farcir. Si l'albergínia es grana massa, les llavors es fan dures i molestes al mos.

[Clic ací per a visualitzar més fotografies](#)

Informació tècnica

Forma del fruit:	obovat
Color del fruit:	porpra amb ratlles blanques
Color de la carn:	blanca
Longitud relativa del calze:	curt
Espines al calze:	abundants
Uniformitat de calibre:	bona
Pes:	250 – 350 g
Longitud:	15 – 20 cm
Amplària:	7 – 8,5 cm

Calendari

G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
	●	●									
		●	●	●							
						●	●	●	●		
								●	●	●	

● Sembra
● Trasplantament

● Recol·lecció
● Maduració llavors

